

ODVJETNIK
DINO MIŠE
stalni sudski tumač za engleski jezik

Trg Mažuranića 13
10 000 Zagreb

Mob: +385 (0) 91/541-4921
E-mail: dino.mise@dm1aw.hr

IBAN: HR6824070001100099594
OIB: 55982002227

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Posl.br. P-1521/2026

Tužitelj: ASAP POSSUM d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Petra Preradovića 31A, OIB:79569392194, zastupan po punomoćnici Roberti Gottwald, odvjetnici u Zagrebu, Martićeva ulica 21

Tuženici: I. west side residence d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Zelinska ulica 7, OIB: 85776133571
II. 376 D-evelopment Concept d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Trg Ante Starčevića 7, OIB: 50856318065, zastupan po punomoćniku Dino Miše, odvjetniku u Zagrebu, Trg Mažuranića 13

ODGOVOR NA TUŽBU

II. TUŽENIKA

putem eKomunikacije

1. Uvodno, II. tuženik ističe prigovor neurednosti tužbe budući da u istoj nije naznačena vrijednost predmeta spora. Ukoliko je tužitelj u sustavu eKomunikacije kao vrijednost predmeta spora uzeo iznos od cca 256.000,00 EUR, a kako bi se moglo zaključiti iz troškovnika navedenog u tužbi, tada II. tuženik ističe prigovor prenisko naznačene vrijednosti predmeta spora.

1.1. Tužitelj je pokrenuo ovaj postupak radi naplate navodne tražbine u iznosu od 500.000,00 EUR, dakle gotovo dvostruko više od gore navedenog (preniskog) vps-a.

1.2. Preniskom vrijednošću predmeta spora, tužitelj si pokušava omogućiti da za relativno mali iznos sudskih troškova nepotrebno opterećuje sud I uznemiruje tuženika I ostale sudionike u postupku. Preniskom vrijednošću predmeta spora, samo se pogoduje obijesnom parničanju.

1.3. Predlaže se stoga utvrditi vrijednost predmeta spora u stvarnom iznosu od 500.000,00 EUR.

2. Nastavno ovim podneskom II. Tuženik podnosi odgovor na tužbu u predmetu pod gornjim poslovnim brojem kojim se u cijelosti protivi navodima iz tužbe I postavljenim tužbenim zahtjevima, sve iz razloga kako slijedi.

3. Prema shvaćanju II. tuženika, Tužitelj u svojoj tužbi tvrdi kako ima tražbinu prema I. tuženiku po osnovi jamstva koje je u ime navedenog društva preuzeo njegov bivši direktor Filip Tolić za obveze svojeg društva VIGA SOLUTIONS d.o.o. koje mu navodno nisu podmirene, te nastavno da je uslijed prodaje nekretnine koju je I. tuženik prodao II. tuženiku, Tužitelj legitimiran tražiti namirenje prodajom navedene nekretnine od II. tuženika.

3.1. Postavljeni tužbeni zahtjev nije osnovan.

3.2. Neosnovanost tužbenog zahtjeva, II. tuženik će obrazložiti u 3 dijela; u prvom će se obrazložiti prividnost / nišetnost Ugovora o kratkoročnom zajmu broj 56/001-12/2025 od 16. prosinca 2025. na kojem tužitelj temelji svoju tražbinu (u nastavku: Ugovor o zajmu), u drugom dijelu će se obrazložiti nišetnost samog jamstva društva west side residence d.o.o. (I. tuženika), dok će se u trećem dijelu obrazložiti nepostojanje pretpostavki za podnošenje paulijanske tužbe protiv II. tuženika.

U odnosu na prividnost/nišetnost Ugovora o zajmu

4.1. Prije svega, II. tuženik nema saznanja o tome da je Tužitelj društvu VIGA SOLUTIONS d.o.o. doista isplatio zajam u iznosu od 500.000,00 EUR. Podredno, ističe se i prigovor prividnosti predmetnog Ugovora o zajmu.

4.2. Naime, Tužitelj tvrdi da je tijekom 2025. godine društvu VIGA SOLUTIONS d.o.o. isplatio zajam od 500.000,00 EUR. Takav bi zajam u poslovnim knjigama Tužitelja morao biti evidentiran kao financijska imovina, odnosno potraživanje po osnovi danog zajma.

4.3. Međutim, iz bruto bilance Tužitelja za 2025. godinu proizlazi da je pod stavkom „Kratkotrajna financijska imovina“ iskazan iznos od svega 465.744,53 EUR, pri čemu je identičan iznos iskazan i u 2024. godini, dakle isti iznos je prikazan i u godini od prije navodnog odobravanja predmetnog zajma.

4.4. Ako je Tužitelj tijekom 2025. godine doista isplatio novi zajam od 500.000,00 EUR, takva promjena je morala biti evidentirana njegovim poslovnim knjigama. Budući da iz navedenih podataka takva promjena ne proizlazi, II. tuženik opreza radi osporava je li predmetni zajam uopće isplaćen od strane Tužitelja, a ukoliko je eventualno isplaćen, tko je u tom slučaju stvarni zajmodavac i koji je izvor sredstava.

4.5. Slijedom navedenoga, predlaže se naložiti Tužitelju dostavu dokaza o isplati 500.000,00 EUR na račun društva VIGA SOLUTIONS d.o.o., te izvršiti uvid u glavne knjige i analitičke kartice predmetnog zajma te dokumentacije iz koje je vidljivo na koji je način predmetni zajam eventualno evidentiran u poslovnim knjigama i financijskim izvještajima Tužitelja za 2025. godinu.

DOKAZ: bruto bilanca Tužitelja za 2024. i 2025. godinu, pribava podataka o tijeku novca od strane Tužitelja prema društvu VIGA SOLUTIONS d.o.o. te svih drugih popratnih transakcija, uvid u poslovne knjige Tužitelja i društva VIGA SOLUTIONS d.o.o., financijsko-knjigovodstveno vještačenje

5. U svakom slučaju, ukoliko bi se utvrdilo da je Tužitelj doista zajmodavac iz Ugovora o zajmu i da je zajam kao takav stvarno i isplaćen, predmetni Ugovor o zajmu predstavlja ništetan pravni posao. Navedeno se obrazlaže u nastavku.

5.1. Iz sadržaja Ugovora o zajmu proizlazi kako su stranke formalno ugovorile kamatu u iznosu od 3 % godišnje (članak 3. Ugovora).

5.2. Međutim, članak 6. predmetnog Ugovora o zajmu istodobno propisuje i obvezu zajmoprimca na plaćanje mjesečne „naknade za odobrenje i korištenje zajma“ u iznosu od 5 % od iznosa zajma, uvećane za porez na dodanu vrijednost, odnosno ukupno 6,25 % mjesečno.

5.3. Iako je navedena obveza u ugovoru označena kao „naknada“, njezina pravna priroda nije određena nazivom, već njezinim stvarnim sadržajem i svrhom (*falsa nominatio non nocet*).

5.4. Naime, predmetna „naknada“ nije ugovorena kao jednokratna naknada za obradu zahtjeva, procjenu rizika, administrativne ili savjetodavne usluge (iako bi i u tom slučaju bila previsoko određena), niti predstavlja naknadu za bilo kakvu zasebnu činidbu zajmodavca. Predmetna „naknada“ se obračunava na mjesečnoj osnovi, u postotku od glavnice zajma i postoji za cijelo vrijeme trajanja predmetnog Ugovora o zajmu. Takav način obračuna u cijelosti odgovara institutu ugovorne kamate, odnosno naknadi za korištenje tuđeg novca tijekom određenog vremenskog razdoblja, pri čemu i dio samog naziva navodne „naknade (“...za korištenje zajma”) jasno ukazuje kako se u konkretnom slučaju isključivo radi o kamati a ne o nečemu trećem, neovisno o tome kakvu joj je osobnost u svojem Ugovoru o zajmu pokušao pridodati Tužitelj.

5.5. Posebno je indikativno kako je Tužitelj navedenu kamatu pokušao prikazati kao „naknadu“ koja se uvećava za porez na dodanu vrijednost. Naime, sukladno članku 40. stavku 1. točki b) Zakona o porezu na dodanu vrijednost, kamate na zajmove i kredite predstavljaju financijske transakcije koje su oslobođene obračuna PDV-a. Obračunom PDV-a na predmetnu „naknadu“ tužitelj je očito pokušao stvoriti privid kako se u konkretnom slučaju ne radi o kamati, već o zasebnoj “usluzi” koju tužitelj navodno pruža zajmoprimcu, no jasno je kako u konkretnom slučaju nije bilo nikakvog pružanja usluga već samo stavljanju novčanih sredstava na raspolaganje uz svjesno prikrivanje stvarno ugovorene kamate.

5.6. Kada se formalno ugovorena kamata od 3 % godišnje pribroji tako prikrivenoj mjesečnoj kamati formuliranoj kroz „naknadu za odobrenje i korištenje zajma “ u iznosu od 6,25 % glavnice mjesečno odnosno 75% godišnje (jednostavnim matematičkim izračunom proizlazi kako mjesečna kamata od $6,25 \% \times 12 \text{ mjeseci} = 75\% \text{ godišnje}$), proizlazi kako stvarna cijena predmetnog zajma višestruko premašuje uobičajene tržišne uvjete financiranja te iznosi 78 % godišnje, odnosno približno deset puta više od tržišnih kamatnih stopa koje su se u vrijeme sklapanja Ugovora o zajmu kretale između 6 % do 8 % godišnje, te gotovo pet puta više od najviše dopuštene kamatne stope za odnose između trgovaca koju propisuje čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima.

DOKAZ: uvid u Ugovor o zajmu, pribava podataka o računima koje je tužitelj izdavao društvu VIGA SOLUTIONS d.o.o., pribava podataka o uplatama koje je društvo VIGA SOLUTIONS d.o.o. (ili eventualno treća povezana osoba s Filipom Tolićem i/ili osoba koja je posutpala po nalogima Filipa Tolića) vršila prema tužitelju, a vezano uz predmetni Ugovor o zajmu, financijsko – knjigovodstveno vještačenje, pribava podataka od banaka u Republici Hrvatskoj o kamatnim stopama na kratkoročne kredite za obrtna sredstva za poslovne subjekte u prosincu 2025. godine

6. Odredbom članka 329. Zakona o obveznim odnosima određeno je kako je ništetan ugovor kojim netko, koristeći se stanjem nužde ili teškim materijalnim stanjem drugoga, njegovim nedovoljnim iskustvom, lakomislenošću ili ovisnošću, ugovori za sebe ili za trećega korist koja je u očitoj nerazmjeri s onim što je drugome dao, učinio ili se obvezao dati ili učiniti.

6.1. U konkretnom slučaju ispunjene su obje zakonske pretpostavke predmetnog instituta zelenaškog ugovora (očito stanje nužde kod zajmoprimca i očiti nesrazmjer ugovornih činidbi u korist zajmodavca).

6.2. Prije svega, iz okolnosti sklapanja ugovora proizlazi da se zajmoprimac VIGA SOLUTIONS d.o.o. očito nalazio u stanju financijskih poteškoća te je upravo zbog takvog stanja bio u nuždi prihvatiti uvjete financiranja koji su bili višestruko nepovoljniji od tržišnih.

6.3. Nejasno je I na koji način je društvo VIGA SOLUTIONS d.o.o. trebalo vratiti zajam u iznosu 500.000,00 EUR u roku od mjesec dana, što upućuje da je na strani zajmoprimca postojala i lakomislenost ukoliko je isti smatrao da će na temelju svojih prihoda I ugovorenih poslova moći vratiti zajam.

DOKAZ: uvid u bruto bilancu I poslovne knjige društva VIGA SOLUTIONS d.o.o., saslušanje svjedoka: Vedran Ćorluka, Zagreb, Ulica Josipa Kozarca 28B, Željko Ljubičić, Zagreb, Trnjanska cesta 65, Mato Lipovac, Zagreb, Petrova ulica 65 i drugih koji će se predložiti do pripremnog ročišta (na okolnost stanja nužde i lakomislenosti kod zajmoprimca odnosno Filipa Tolića), financijsko-knjigovodstveno vještačenje

6.4. S druge strane, tužitelj je ugovorio ukupnu cijenu zajma koja iznosi gotovo deset puta više od tada uobičajenih tržišnih kamatnih stopa za kredite koje su poslovne banke davale pravnim osobama za obrtna sredstva. Takav očiti nesrazmjer nikako ne predstavlja slobodu uređenja obveznih odnosa, već upravo onu situaciju koju je zakonodavac imao u vidu propisujući ništetnost zelenaških ugovora.

6.5. Slijedom navedenoga, predmetni ugovor je sukladno odredbi čl. 329. ZOO-a ništetan, te iz takvog pravnog posla nisu mogle nastati ugovorne obveze kako zajmoprimca tako niti jamca.

7. Opisano postupanje zajmodavca odnosno Tužitelja, prema mišljenju tuženika, ne predstavlja samo pitanje građanskopravne dopuštenosti sklapanje takvog ugovora, već upućuje i na postojanje obilježja kaznenog djela lihvarskog ugovora iz čl. 242. st.1. Kaznenog zakona, prema kojem kazneno djelo čini onaj tko, iskorištavajući nuždu, teško imovinsko stanje, nedovoljno iskustvo, lakomislenost ili smanjenu sposobnost za rasuđivanje druge osobe, za sebe ili drugoga ugovori ili pribavi imovinsku korist koja je u očitoj nerazmjeri s onim što je dao, učinio ili se obvezao dati ili učiniti, dok kvalificirani oblik kaznenog djela iz st.2. istog članka čini onaj tko se bavi takvom djelatnošću ili je pribavio znatnu imovinsku korist.

7.1. Sukladno stanju u sudskom registru za Tužitelja, predmet poslovanja primarno čine slijedeće djelatnosti (dio):

“ financiranje komercijalnih poslova, uključujući izvozno financiranje na osnovi otkupa s diskontom i bez regresa dugoročnih nedospjelih potraživanja osiguranih financijskim instrumentima (engl. forfeiting)*

** usluge vezane uz poslove kreditiranja, prikupljanje podataka, izrada analiza i davanje informacija o kreditnoj sposobnosti pravnih i fizičkih osoba koje samostalno obavljaju djelatnost*

- * *posredovanje pri sklapanju poslova na novčanom tržištu*
- * *savjetovanje pravnih osoba glede strukture kapitala, poslovne strategije i sličnih pitanja te pružanje usluga koje se odnose na poslovna spajanja i stjecanje dionica i poslovnih udjela u drugim društvima*
- * *savjetovanje u vezi s poslovanjem i upravljanjem*

DOKAZ: izvod iz sudskog registra za tužitelja

7.2. Dodatno, oznaka Ugovora o zajmu ("56/001-12/2025") upućuje na serijsko sklapanje takvih ugovora od strane Tužitelja dok njegove registrirane djelatnosti (financiranje komercijalnih poslova, kreditno posredovanje, financijsko savjetovanje i dr.), dodatno potvrđuju kako se tužitelj bavi sklapanjem takvih poslova.

7.3. Ne prejudicirajući kaznenopravnu odgovornost tužitelja odnosno njegova zakonskog zastupnika, koja može biti predmet zasebnog postupka, II. tuženik ističe kako okolnosti na kojima tužitelj temelji svoju tražbinu – očito stanje nužde/lakomislenost zajmoprimca, ugovorena efektivna kamata od 78 % godišnje, namjerno prikrivanje stvarne cijene zajma kroz mjesečnu „naknadu“ i obračun PDV-a na istu, te profesionalna djelatnost tužitelja upućuju na zaključak kako predmetni ugovor možebitno sadrži i sve elemente iz čl. 242. Kaznenog zakona.

7.4. Dakle, takav pravni posao je stoga sklopljen protivno prisilnim propisima i moralu društva, te je ništetan u smislu čl. 322. st. 1. Zakona o obveznim odnosima.

7.5. Takav pravni posao protivan je temeljnim načelima obveznog prava iz članka 4. ZOO-a (načelo savjesnosti i poštenja) te članka 8. ZOO-a (jednaka vrijednost činidaba).

7.6. Nadalje, sukladno članku 10. stavku 1. ZOO-a sudionik pravnog prometa dužan je postupati s pažnjom dobrog gospodarstvenika, dok je sukladno članku 10. stavku 2. ZOO-a, profesionalni sudionik pravnog prometa dužan postupati s povećanom pažnjom, odnosno pažnjom dobrog stručnjaka.

7.7. Tužitelj je svoju poziciju iskoristio za ugovaranje očito nerazmjerne naknade, te je očito postupio protivno imperativnim normama koje mu kao sudioniku obveznog odnosa nameće čl. 10. ZOO-a.

7.8. II. tuženik će dodatno obrazložiti ništetnost Ugovora o zajmu u smislu čl. 322. st. 1. Zakona o obveznim odnosima i pod toč. 16. – 16.10. odgovora na tužbu.

Jamstvo II. tuženika je i samo po sebi ništetno

8. Čak i ukoliko bi se zauzeo stav da je predmetni Ugovor o zajmu valjan, što II. tuženik osporava iz prethodno navedenih razloga, navodno jamstvo koje je potpisao Filip Tolić kao bivši direktor društva west side residence d.o.o. ništetno je iz više samostalnih razloga.

9. Prilikom izdavanja navodnog jamstva, Filip Tolić, odnosno bivši direktor društva west side residence d.o.o. postupao je u očitom sukobu interesa.

9.1. Naime, isti je istodobno bio:

- a) direktor i jedini član/osnivač društva VIGA SOLUTIONS d.o.o. kao zajmoprimca,
- b) osobni jamac,

c) direktor "tuđeg" društva west side residence d.o.o.

DOKAZ: uvid u Ugovor o zajmu, uvid u sudski registar za VIGA SOLUTIONS d.o.o. i west side residence d.o.o.

9.2. Drugim riječima, Filip Tolić je u okviru istog pravnog posla, istodobno nastupao kao direktor i jedini član zajmoprimca društva VIGA SOLUTIONS d.o.o., kao osobni jamac platca za obveze iz predmetnog zajma, te kao direktor "tuđeg" društva west side residence d.o.o., u čije ime je preuzeo obvezu jamca platca.

9.3. Na taj je način, zastupajući društvo west side residence d.o.o., raspolagao njegovom imovinom radi osiguranja obveza svojeg društva VIGA SOLUTIONS d.o.o. koje je ostvarilo korist i u kojem je on primarno imao svoj "privatni" interes.

10. Takva situacija predstavlja eklatantan primjer sukoba interesa u smislu članka 41. stavak 3. Zakona o trgovačkim društvima, pri čemu se na članove uprave na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 49. ZTD-a o prokuristi, a koje određuju kako u slučaju kada prokurist (odnosno član uprave) u pojedinom pravnom poslu nastupa i kao druga ugovorna strana odnosno kada ujedno nastupa u ime i za račun druge ugovorne strane (u konkretnom slučaju sklopio je Ugovor o zajmu u ime i za račun svojeg društva VIGA SOLUTIONS d.o.o.) isti nije ovlašten samostalno odlučivati o njegovu sklapanju, već je dužan pribaviti prethodno odobrenje nadležnog tijela društva, odnosno člana/skupštine društva.

10.1. Pojednostavljeno rečeno, u slučaju postojanja osobnog interesa direktora društva u pojedinom pravnom poslu, isti mora pribaviti prethodnu suglasnost skupštine odnosno člana društva.

10.2. U konkretnom slučaju, takva odluka odnosno prethodno odobrenje nikada nije doneseno; niti je član društva west side residence d.o.o. uopće bio upoznat s namjerom Filipa Tolića da u ime navedenog društva namjerava preuzeti obvezu jamca platca za dug njegova privatnog trgovačkog društva, a niti bi mu za takvo postupanje ikad bila dana suglasnost.

11. Nadalje, odredom čl. 251. st. 1. ZTD-a propisano je kako je uprava društva dužna voditi poslove društva s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika i čuvati poslovnu tajnu društva, pri čemu član uprave ne postupka protivno navedenim obvezama ukoliko pri donošenju odluke smije na temelju primjerenih informacija razumno pretpostaviti da djeluje za dobrobit društva. Navedena odredba ZTD-a na odgovarajući se način primjenjuje na društvo s ograničenom odgovornošću, sukladno čl. 431. ZTD-a.

11.1. U konkretnom slučaju, Filip Tolić je učinio upravo suprotno.

11.2. Sklapanjem predmetnog Ugovora o zajmu, društvo west side residence d.o.o. nije primilo niti jedan euro, niti bilo kakvu drugu imovinsku korist, niti je imalo interes pristupiti njegovu sklapanju.

DOKAZ: financijsko-knjigovodstveno vještačenje

11.4. Filip Tolić je zastupajući "tuđe" društvo west side residence d.o.o. kao jamca platca, bez suglasnosti člana/skupštine društva potpisao Ugovor o zajmu kojim je u ime navedenog društva jamčio za "privatni" dug njegova vlastitog društva VIGA SOLUTIONS d.o.o. za koje je bilo izvjesno da neće moći biti vraćen, a što će se dodatno obrazložiti u toč. 12. -12.3. odgovora na tužbu.

11.5. Jedina korist pri tome ostvarena je za društvo VIGA SOLUTIONS d.o.o., odnosno za samog Filipa Tolića.

11.6. Takvo postupanje Filipa Tolića predstavljalo je i očitu povredu članka 252. ZTD-a, radi čega je protiv istog od strane prijašnjih članova društva west side residence d.o.o. podnesena i kaznena prijava nadležnom Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu, zbog počinjenja kaznenog djela protiv gospodarstva - zlouporabe povjerenja u gospodarskom poslovanju iz čl. 246. KZ-a.

12. Nadalje, iz javno objavljenog GFI-a za društvo VIGA SOLUTIONS d.o.o. proizlazi kako se radi o društvu s relativno niskim pokazateljima poslovanja uzimajući u obzir iznos kratkoročnog zajma od čak 500.000,00 EUR. Naime, društvo VIGA SOLUTIONS d.o.o. je u 2024. godini ostvarilo ukupne prihode u iznosu od 105.447,82 EUR, uz rashode od 60.208,45 EUR, dok je u 2025. godini ostvarilo prihode od svega 55.985,69 EUR te rashode u iznosu od 12.138,70 EUR.

12.1. Isto tako, iz javno objavljenih bruto bilance proizlazi kako je društvo VIGA SOLUTIONS d.o.o. na kraju 2024. godine raspolagalo dugotrajnom imovinom u vrijednosti od svega 630,00 EUR, dok je kratkotrajna imovina iznosila 145.933,83 EUR. U 2025. godini dugotrajna imovina dodatno se smanjuje na 270,00 EUR, dok kratkotrajna imovina doduše raste na iznos od 2.375.148,40 EUR, ali uz istodobni rast kratkoročnih obveza na iznos od čak 2.290.883,09 EUR, iz čega proizlazi kako povećanje imovine nije bila posljedica stvarnog rasta poslovanja društva, već ista gotovo u cijelosti prati rast njegova kratkoročnog zaduženja.

DOKAZ: GFI društva VIGA SOLUTIONS d.o.o. za 2024. i 2025. godinu

12.2. S obzirom da se radi o javno objavljenim podacima, isti su Tužitelju bili dostupni prilikom odobravanja predmetnog zajma društvu VIGA SOLUTIONS d.o.o., odnosno nisu mu mogli biti nepoznati.

12.3. U takvim okolnostima nije životno niti logično da bi društvu s godišnjim prihodima koji variraju od cca 55.000,00 EUR do cca 105.000,00 EUR, zanemarivom dugotrajnom imovinom, te izrazito visokim kratkoročnim obvezama bio odobren kratkoročni zajam u iznosu od čak 500.000,00 EUR isključivo radi financiranja obrtnih sredstava, s rokom povrata od svega mjesec dana. Takav iznos višestruko premašuje višegodišnje prihode društva te nije sukladan njegovim redovnim potrebama za obrtnim kapitalom.

13. Tužitelj nije bio savjestan i ne može se pozivati na dobru vjeru.

13.1. Tužitelj nije mogao biti pasivan i zanemariti okolnosti u kojima direktor zajmoprimca pribavlja zajam u značajnom iznosu vlastitom društvu bez imovine, te u isto vrijeme kao direktor drugog ("tuđeg") društva preuzima jamstvo bez ikakve gospodarske koristi za to drugo društvo, uz evidentan rizik da u slučaju aktivacije jamstva neće biti u mogućnosti ostvariti svoje regresno pravo.

13.2. Takve okolnosti su bile očite odnosno vrlo lako provjerljive, te tužitelju nikako nisu mogle biti nepoznate.

13.3. Kao profesionalni zajmodavac, tužitelj je bio dužan postupati s pažnjom dobrog stručnjaka (čl. 10. st. 2. ZOO-a), ili barem pažnjom dobrog gospodarstvenika (čl. 10. st. 1. ZOO) prilikom sklapanja navedenog pravnog posla.

13.4. Upravo zbog toga tužitelj, kao profesionalni zajmodavac, nije mogao odobriti predmetni zajam bez prethodne analize financijskih izvještaja zajmoprimca, procjene njegove kreditne sposobnosti,

provjere stvarne namjene sredstava te provjere valjanosti ponuđenih instrumenata osiguranja, odnosno prvenstveno valjanosti jamstva društva west side residence d.o.o.

13.5. Naime, životno bi i logično bilo da si je Tužitelj kao zajmodavac postavio pitanje zbog čega "tuđe" društvo west side residence d.o.o. koje ne ostvaruje nikakvu korist preuzima jamstvo od 500.000,00 EUR za pozajmicu koje uzima "privatno" društvo njegova direktora, posebice stoga što je bilo sasvim izvjesno da to "privatno" društvo direktora po redovnom tijeku stvari zasigurno neće biti u mogućnosti takav zajam vratiti, te nadalje, postoji li pri tome sukob interesa njegova direktora, odnosno postoji li odluka skupštine / člana društva west side residence d.o.o. za davanje takvog jamstva? Provjera navedenih činjenica predstavljala bi minimum pažnje koju bi svaki prosječni sudionik obveznog odnosa morao upotrijebiti prilikom sklapanja takvog pravnog posla (čl. 10. st. 1. ZOO), a posebice je takvu provjeru trebao učiniti Tužitelj kao profesionalni sudionik takvog pravnog posla (čl. 10. st. 2. ZOO). Ništa od toga Tužitelj nije učinio.

DOKAZ: nesporno, saslušanje zz tužitelja Dejan Šegić, te bivšeg člana uprave I. tuženka Filip Tolić te bivšeg člana društva Ivan Kapor

13.6. Takve obveze nesporno proizlaze iz standarda povećane pažnje dobrog stručnjaka propisanog čl. 10. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, no s obzirom na iznos zajma i financijske pokazatelje zajmoprimca, to u konkretnom slučaju predstavlja i onaj minimum pažnje koji se u pravnom prometu zahtjeva sukladno čl. 10. st. 1. Zakona o obveznim odnosima

13.7. Naime, provjera eventualnog postojanja takve suglasnosti kod jamca, uz provjere upisa u sudskom registru i financijskih pokazatelja sudionika odnosa, objektivno ne bi činilo prekomjeran teret za Tužitelja kao sudionika obveznog odnosa, već bi po mišljenju II. tuženika predstavljalo upravo onu elementarnu razinu pažnje koju mu u takvim okolnostima nameću kako čl. 10. st. 2. ZOO-a, tako i čl. 10. st. 1. ZOO-a.

13.8. Pritom se Tužitelj ne može pozivati isključivo na formalnu činjenicu da je Filip Tolić bio upisan kao direktor i osoba ovlaštena za zastupanje društva west side residence d.o.o.

13.9. Pojednostavljeno, neovisno o stanju u sudskom registru i povjerenju u javne knjige, Tužitelj nije mogao "slijepo" pristupiti sklapanju takvog posla s društvom west side residence d.o.o. kao jamcem platcem samo pod pretpostavkom "pa direktor će potpisati".

13.10. Naime, već iz samog Ugovora o zajmu bilo je vidljivo kako ista osoba istodobno nastupa kao direktor zajmoprimca VIGA SOLUTIONS d.o.o., kao osobni jamac te direktor "tuđeg" društva west side residence d.o.o., koje bez ikakve koristi preuzima jamstvo za obvezu od čak 500.000,00 EUR i koju zajmoprimac odnosno društvo VIGA SOLUTIONS d.o.o. prema svojim prihodima zasigurno ne može vratiti. Takve okolnosti morale su kod Tužitelja kao sudionika obveznog odnosa izazvati sumnju u postojanje sukoba interesa i potaknuti ga na provjeru postoji li odgovarajuća suglasnost nadležnog tijela društva west side residence d.o.o. za preuzimanje jamstva za takvu obvezu, tim više što je ista i štetna za društvo jamca.

14. Ako tužitelj navedene provjere nije proveo, postupio je protivno standardima pažnje koji se od njega zahtijevaju. Ako ih je pak, proveo, tada mu je moralo biti poznato da VIGA SOLUTIONS d.o.o., s obzirom na opseg poslovanja, strukturu imovine, razinu zaduženosti i ugovoreni rok povrata od svega trideset dana, realno nije mogla vratiti predmetni zajam iz svojeg redovitog poslovanja, te da Filip Tolić, koji je istodobno nastupao i kao direktor zajmoprimca i jamca west side residence d.o.o. nema potrebnu suglasnost navedenog ("tuđeg") društva za izdavanje takvog jamstva.

14.1. U tom slučaju jedini zaključak koji se nameće jest da je Tužitelj od samog početka primarno računao na naplatu iz imovine društva west side residence d.o.o., koje od predmetnog zajma nije ostvarilo nikakvu korist, a niti bi u slučaju podmirenja duga moglo ostvarivati svoje regresno pravo protiv dužnika VIGA SOLUTIONS d.o.o. ili jamca-platca Filipa Tolića koji očito nemaju imovine.

15. Navedene okolnosti potvrđuju kako predmetni zajam ne predstavlja uobičajeni obveznopravni odnos kako je naveden u Ugovoru o zajmu, već unaprijed osmišljenu konstrukciju u kojoj je financijski znatno slabije društvo VIGA SOLUTIONS d.o.o. poslužilo kao formalni zajmoprimac i primatelj novaca, dok je cjelokupni rizik povrata prebačen na treću osobu kao jamca odnosno "tuđe" društvo west side residence d.o.o. – u okolnostima očitog sukoba interesa njegova tadašnjeg direktora i bez potrebne suglasnosti i uopće saznanja člana navedenog društva.

15.1. Dodatno, II. tuženik ukazuje i na okolnost da je prema tekstu Ugovora o zajmu predmetni zajam dospio na naplatu dana 16.01.2026. godine, dok je tužitelj postupak naplate pokrenuo tek približno četiri mjeseca kasnije. Imajući u vidu kako je predmetnim Ugovorom ugovorena mjesečna „naknada“ od 6,25 %, nameće se pitanje koliko je stvarno novaca tužitelj naplatio od zajmoprimca (ili eventualno od trećih osoba vezano uz predmetni Ugovor o zajmu), te je li tužitelju možda i odgovaralo odgađanje pokretanja postupka naplate zajma radi daljnjeg obračuna tako ugovorene "naknade", upravo imajući u vidu kako raspolaže jamstvom društva west side residence d.o.o.

DOKAZ: uvid u poslovne knjige tužitelja, financijsko-knjigovodstveno vještačenje

15.2. Sve navedeno ukazuje kako je Tužitelj (u odnosu na društvo west side residence d.o.o.) postupio protivno načelima savjesnosti i poštenja, svjesno i namjerno nije primijenio potrebnu pažnju propisanu čl. 10. st.1. i st. 2. ZOO-a, prihvaćajući pri tome činjenicu da direktor očito postupa protivno interesima navedenog društva koje mu nameće čl. 252. ZTD-a u svezi sa čl. 431. ZTD-a, te kako za takvo postupanje zasigurno nema suglasnost člana/skupštine društva propisanu čl. 41. ZTD-a u svezi sa čl. 49. ZTD-a.

15.3. Navedeno postupanje Tužitelja odnosno njegova direktora Dejana Šegića čini predmetno jamstvo ništenim sukladno čl. 322. ZOO-a i samim time ne daje osnov za postojanje tražbine prema društvu west side residence d.o.o.

16. Međutim, ne samo da takvo postupanje Tužitelja čini ništetnim navodno jamstvo I. tuženika, takvo postupanje po mišljenju II. tuženika dodatno čini i cijeli Ugovor o zajmu ništetnim.

16.1. Naime, Tužitelj je nesporno bio svjestan loših financijskih pokazatelja zajmoprimca, odnosno društva VIGA SOLUTIONS d.o.o., posebice njegove visoke zaduženosti i činjenice da objektivno neće biti u mogućnosti vratiti predmetni zajam, posebice ne u kratkom (ugovorenom) roku.

16.2. Nadalje, Tužitelj je nesporno bio svjestan i činjenice da je ugovorio kamatu koja višestruko premašuje tržišne uvjete.

16.3. Navedeno upućuje kako je na strani zajmoprimca VIGA SOLUTIONS d.o.o. postojala ili nužda (zbog koje je pristao na takve uvjete) ili lakomislenost (da će biti u mogućnosti vratiti zajam pod navedenim uvjetima), a najvjerojatnije i oboje, a što Tužitelju odnosno njegovu direktoru Dejanu Šegiću nije moglo ostati nepoznato.

16.4. Nadalje, Tužitelj je zasigurno bio svjestan da je jedini sudionik Ugovora o zajmu koji je u tom trenutku raspolagao imovinom bilo društvo west side residence d.o.o.

16.5. Isto tako, Tužitelj je nesporno bio svjestan (ili je u svakom slučaju mogao i morao biti svjestan) da je sklapanjem Ugovora o zajmu direktor društva west side residence d.o.o. postupao protivno interesima društva i da za takvo postupanje nije imao suglasnost nadležnog tijela društva odnosno člana/skupštine.

16.6. Kada se sve navedene okolnosti promatraju zajedno, proizlazi kako niti predmetni Ugovor o zajmu ne može promatrati kao uobičajeni pravni posao zajma kojim se zajmodavac obvezuje predati zajmoprimcu određeni iznos novca ili zamjenjive stvari, a zajmoprimac se obvezuje vratiti istu količinu stvari iste vrste i kakvoće nakon određenog vremena, s kamatama ili bez njih.

16.7. Naime, financijski pokazatelji društva VIGA SOLUTIONS d.o.o., visina zajma od 500.000,00 EUR, rok povrata od svega mjesec dana te izrazito visoka ugovorena cijena financiranja upućuju na zaključak da je Tužitelju već prilikom sklapanja Ugovora moralo biti jasno da zajmoprimac takvu obvezu objektivno neće moći podmiriti.

16.8. Upravo zbog toga poseban značaj ima činjenica da je jedini sudionik predmetnog pravnog posla koji je raspolagao imovinom bilo "tuđe" društvo west side residence d.o.o., koji od predmetnog zajma nije ostvarilo nikakvu korist niti bi u slučaju naplate moglo ostvariti pravo regresa. Tužitelj je pritom znao, odnosno kao savjesni sudionik takvog obveznopravnog odnosa barem mogao i morao znati, kako Filip Tolić kao direktor I. tuženika preuzima jamstvo za obveze društva u kojem ima "privatni" interes i time postupa u očitom sukobu interesa "tuđeg" društva kojeg istovremeno zastupa, zbog čega je morao provjeriti postoji li za takvo raspolaganje odgovarajuća suglasnost nadležnog tijela društva.

16.9. Slijedom navedenoga, prema stavu II. tuženika, osim što ima sva bitna obilježja zelenaškog ugovora iz članka 329. stavka 1. ZOO-a. (kako je već obrazloženo pod toč. 5-7.8. odgovora na tužbu, Tužitelj je, poznavajući financijski položaj zajmoprimca i njegovu očito ograničenu mogućnost pribavljanja redovnog financiranja, iskoristio njegovo stanje nužde odnosno najmanje njegovu lakomislenost glede mogućnosti vraćanja zajma pod ugovorenim uvjetima te za sebe ugovorio korist koja je, s obzirom na tržišne uvjete financiranja, u očitom nerazmjeru s danom činidbom,), čini predmetni Ugovor o zajmu ništetnim i sukladno čl. 322. st. 1. ZOO.

16.10. Naime, kako je već izneseno, cjelokupna konstrukcija predmetnog posla – odobravanje kratkoročnog zajma u vrlo visokom iznosu društvu za koje je Tužitelj znao da ga zajmoprimac prema svojim financijskim pokazateljima neće moći vratiti u ugovorenom roku, ugovaranje "naknade" koja višestruko premašuje tržišnu cijenu financiranja te istodobno pribavljanje jamstva jedinog sudionika koji raspolaze imovinom, i to u okolnostima očitog sukoba interesa njegova direktora – upućuje na zaključak kako se nije radilo o uobičajenom pravnom poslu, već o Tužiteljevom iskorištavanju tuđe nužde i/ili lakomislenosti s ciljem pribavljanja protupravne imovinske koristi.

16.11. Takav pravni posao, protivan je I načelu savjesnosti i poštenja, a posebice je protivan moralu društva te je stoga, neovisno o njegovoj ništetnosti kao zelenaškog ugovora iz članka 329. ZOO-a, ništetan i po toj osnovi temeljem članka 322. stavka 1. ZOO, što dodatno čini i predmetno jamstvo društva west side residence d.o.o. ništetnim.

Nisu ispunjene pretpostavke za paulijansku tužbu

17. Prije svega, II. tuženik ističe kako Tužitelj nije aktivno legitimiran za podnošenje paulijanske tužbe protiv II. tuženika, jer prema I. tuženiku nema valjanu tražbinu sve iz prethodno navedenih razloga.

18. Podredno, osporavaju se pretpostavke iz članaka 66.-71. ZOO-a.

18.1. Naime, prema članku 67. stavku 1. ZOO-a, kod naplatnog raspolaganja vjerovnik mora dokazati činjenice:

- da je dužnik znao da raspolaganjem nanosi štetu vjerovniku, te (kumulativno)
- da je trećoj osobi to bilo poznato ili joj nije moglo ostati nepoznato.

18.2. Tužitelj međutim kao jedini dokaz navodi istu adresu sjedišta navedenih društava i zajedničkog osnivača.

19. Takve okolnosti nikako ne dovode do zaključka o navodnom znanju II. tuženika o navodnom jamstvu I. tuženika (koje je u svakom slučaju sporno).

19.1. Članovi društva II. tuženika zasigurno nisu imali nikakvih saznanja o protupravnom postupanju Filipa Tolića odnosno tadašnjeg direktora društva west side residence d.o.o. koji je potpisao jamstvo, a kako je već izneseno u prethodnim stavcima odgovora na tužbu.

19.2. Izostanak suglasnosti odnosno nepostojanje saznanja članova društva o izadavanju takvog jamstva (sve i kad bi isto i bilo valjano) u potpunosti isključuju znanje II. tuženika o navodnoj pobožnosti pravne radnje.

20. U cijelosti se osporavaju navodi tužitelja da bi predmetni ugovor o kupoprodaji predstavljao pravnu radnju poduzetu radi oštećenja vjerovnika ili da bi bio prividan odnosno fiktivan pravni posao, već se radilo o valjanoj kupoprodaji zemljišta poduzetoj isključivo radi realizacije investicijskog projekta izgradnje stambene zgrade s 9 stambenih jedinica.

20.1. Naime, predmetna nekretnina prodana je po tržišnim uvjetima i za tržišnu kupoprodajnu cijenu, pri čemu je najveći dio ugovorene kupoprodajne cijene podmiren odmah po sklapanju ugovora, dijelom novčanom uplatom putem transakcijskog računa, a dijelom prijebojem međusobnih tražbina, što predstavlja uobičajen i zakonom dopušten način ispunjenja novčanih obveza.

DOKAZ: građevinsko vještačenje, financijsko-knjigovodstveno vještačenje

21. Da je kupoprodaja bila stvarna i poduzeta isključivo radi realizacije planiranog investicijskog projekta, potvrđuje i postupanje II. tuženika nakon sklapanja ugovora.

21.1. Naime, nakon stjecanja nekretnine II. tuženik je podnio zahtjev za izmjenu građevinske dozvole broj KLASA: UP/I-361-03/25-01/000001, URBROJ: 238-27-08/11-25-0022 od 28.07.2025. godine, o čemu je Grad Samobor, Upravni odjel za provođenje dokumenata prostornog uređenja i gradnju, dana 19.03.2026. godine donio Rješenje, KLASA: UP/I-361-03/26-01/000035, URBROJ: 238-27-08/7-26-0005 a kojim Rješenjem se mijenja investitor u gore navedenoj i opisanoj pravomoćnoj građevinskoj dozvoli na način da je novi investitor u predmetnoj građevinskoj dozvoli društvo 376 D-envelopment Concept d.o.o. odnosno II. tuženik.

DOKAZ: rješenje o izmjeni građevinske dozvole

22. Potom je II. tuženik s društvom NART GRADITELJSTVO d.o.o. sklopio ugovor o građenju odnosno izvođenju armiranobetonskih radova, s društvom DELIĆ PROJEKT j.d.o.o. je sklopljen ugovor o izvođenju elektroinstalaterskih radova, s društvom Satius Engeneering d.o.o. je sklopljen ugovor o pružanju usluga stručnog nadzora, nadležnom upravnom tijelu podnesena je prijava građenja, a na predmetnoj nekretnini izvedeni su građevinski radovi u ukupnoj vrijednosti od cca 687.000,00 EUR, pri čemu su članovi društva II. tuženika za financiranje tih radova uložili vlastita novčana sredstva u iznosu od cca 182.000,00 EUR, dok je ostatak osiguran iz drugih izvora i prihoda koje je društvo ostvarilo.

22.1. Izvođenjem predmetnih radova, financiranim između ostalog i privatnim sredstvima osnivača, značajno se povećala vrijednost predmetne nekretnine.

DOKAZ: saslušanje II. tuženika, Ugovori o građenju sklopljeni između II. tuženika i društava NART GRADITELJSTVO d.o.o. i DELIĆ PROJEKT j.d.o.o., ugovor o nadzoru s društvom Satius Engeneering d.o.o., uvid u privremene situacije i akte o građenju (dostaviti će se do pripremnog ročišta), građevinsko vještačenje, financijsko-knjigovodstveno vještačenje

23. Navedene okolnosti jasno potvrđuju kako je II. tuženik predmetnu nekretninu stekao radi realizacije investicije odnosno građevinskog projekta, a ne radi prividnog prijenosa vlasništva ili radi onemogućavanja naplate navodnog vjerovnika kako to tvrdi Tužitelj.

23.1. Naime, da je II. tuženik imao bilo kakva saznanja o navodnoj, pa makar i nevaljanoj obvezi društva west side residence d.o.o. prema Tužitelju, ili o teoretskoj mogućnosti pobijanja predmetne kupoprodaje, nije životno niti logično da bi nakon stjecanja nekretnine ulagao vlastita sredstva u ishođenje potrebne dokumentacije i izvođenje građevinskih radova i time povećavao vrijednost nekretnine.

23.2. Upravo suprotno, takvo ponašanje potvrđuje kako je II. tuženik bio uvjeren kako je predmetnu nekretninu stekao valjanim pravnim poslom te kako će na istoj nesmetano realizirati planiranu investiciju.

23.3. Takvo ponašanje u potpunosti pobija tezu Tužitelja o navodnom saznanju II. tuženika da bi se pobijanom radnjom mogla nanijeti šteta Tužitelju, sve i ukoliko bi isti predstavljao vjerovnika I. tuženika.

24. Slijedom navedenoga, tužitelj nije dokazao niti jednu od temeljnih pretpostavki paulijanske tužbe iz članka 67. Zakona o obveznim odnosima, odnosno nije dokazao postojanje tražbine prema I. tuženiku, a posebice ne da je II. tuženiku bilo poznato ili da mu je moglo biti poznato da se predmetnim pravnim poslom nanosi šteta Tužitelju kao navodnom vjerovniku društva west side residence d.o.o., sve i ukoliko bi se utvrdilo njegova da navodna tražbina postoji.

25. Podredno, ukoliko bi se protivno svemu prethodno iznesenom, iz bilo kojeg razloga moglo smatrati kako postoje pretpostavke za pobijanje predmetne kupoprodaje, isitče se kako prema članku 70. ZOO-a pobijana pravna radnja gubi učinak samo u mjeri potrebnoj za namirenje vjerovnikove tražbine.

25.1. Dakle, eventualni učinci pobijanja mogu se odnositi isključivo na pravnu radnju odnosno onu vrijednost nekretnine kakvu je ista imala prema stanju u kojem se nalazila u trenutku sklapanja ugovora.

25.2. S obzirom da je u međuvremenu II. tuženik vlastitim sredstvima izvršio značajna ulaganja u nekretninu, uključujući pripremu gradnje, izvođenje radova i druge investicije, čime se promijenio i sam oblik nekretnine (od neizgrađenog je postala izgrađeno zemljište) te s obzirom da takva povećana vrijednost nekretnine nije posljedica pobijane pravne radnje, već isključivo ulaganja II. tuženika, ista ne može služiti za namirenje Tužitelja.

26. Slijedom svega iznesenog, predlaže se odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan u cijelosti i obvezati Tužitelja na plaćanje prouzročenog parničnog troška II. tuženiku.

II. tuženik

376 D-evelopment Concept d.o.o.

zastupan po punomoćniku:

U Zagrebu, 06.08.2026. godine

II. tuženik potražuje trošak:

Sastav odgovora na tužbu Tbr. 8.1.	7.522,00 EUR
PDV 25%	1.880,50 EUR
UKUPNO	9.402,50 EUR